

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB 25

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB 25", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 31. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb25-txt-shoot-id20ed068f-6269-4cf8-a760-2466f4314bc5.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

»Tillige«

Christendommens Mening er, at det [er] den størst mulige Majestæts-Forbrydelse, at ville tillige elske Gud, nyde Livet, holde af denne Verden og tillige elske Gud – endog blot et Msk. vil jo ikke nøies med tillige at være elsket, at være elsket tillige. Frygtelige Formastelse, at et usselt Intet, som et Msk, vil vove, tillige at elske Gud.

Men det kunde jo ogsaa siges paa en anden Maade, at jeg vel erkjender, at jeg skal elske Gud ganske – men, at jeg, for min Svagheds Skyld tillige ikke ganske kan slippe Verden, hvad jeg saa mener at Gud vil bære over med. Dette, som unegteligt er tilgiveligere end hiin uforskammede Mediationens Frækhed, kan dog alligevel Xstd. ikke inklade sig med, men maa sige: min lille Ven, hvor kan Du være saa barnagtig; dog maaskee bliver det bedre med Dig.

»Men«, hører jeg En sige, »er den Gud, jeg skal elske, er det da ikke den Gud, den samme Gud, der har skabt hele denne herlige Verden: hvor skulde det saa kunde være ham imod, at jeg elsker den, glæder mig ved den, ved hans Gaver. Glæder ikke saaledes Spurven og Lilien sig og hele Naturen?« Hertil maa Xstd. svare: Sludder. For det første, veed Du ogsaa om Lilien og Spurven glæder sig? Dernæst, hvis Du kan glæde Dig paa samme Maade som Spurven og Lilien saa vær saa god. Men det kan Du ikke. Thi Spurven og Lilien og hele Naturens Liv er det Enkelte, Spurven er intet Dobbelt-Væsen, ingen Synthese, der er for den intet Enten – Eller, altsaa heller intet formasteligt »Tillige« muligt. Kun Msk. er et Dobbelt-Væsen. Og fremdeles den hele Verden Du taler om, det er dog nok et Spørgsmaal om Gud kan siges at have skabt den, hele denne Cultur-Verden, der er Msk-Værk.

»Men saa er jo Msk. den elendigste af alle Skabninger, som fra Guds Haand bestemt til at være ulykkelig, eller til at skulle gjøre sig selv ulykkelig?« Hertil maa jeg svare: herom kan slet ikke være Tale, Talen er kun om: hvad er Xstdommens Mening. Og dernæst, Xstd. mener dog vistnok, at det saaledes at hade Verden og sig selv for at elske Gud, at det just er Salighed, ganske anderledes end det au niveau med Spurven og Lilien at nyde Livet.

Men Hedenskabet vidste dog, at der er en Skillevei (Hercules); og Xstd. lærer, at Veien er trang, at kun Faae finde den: men Xstheden har opfundet, at Gud og Verden løber ud i Eet og ud paa Eet.